

Hoofdstuk 26

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie dat ook wel eens meegemaakt dat een bepaalde man of vrouw, bij wie je hoog opkeek, een persoon die je hoogachtte, je later zo verschrikkelijk tegenviel?

Een persoon die zo voor het oog heel belangrijk was. Op wie je zelfs al je vertrouwen stelde, maar die je later als een baksteen liet vallen. Echt een mooiprater, maar zonder inhoud, zoals later bleek.

Ook in dit verhaal uit de bijbel gaat het over een man die het bijzonder goed met zichzelf getroffen had. Ja, hij had een hele hoge dunk van zichzelf.

En wat zei Jezus ten slotte tegen hem? Lees het maar.

Hoofdstuk 26 - Simon de Farizeeër - Lucas 7 : 36 – 50

Gedurende de tijd toen Jezus hier op deze wereld de mensen onderwees woonde er in één van de steden van Galilea een Farizeeër, die bij veel mensen in hoog aanzien stond. Hij had veel vrienden. Want wie wilde er nu geen vriend zijn van Simon de Farizeeër?

Op bepaalde tijden organiseerde deze Simon voor zijn vrienden een gastmaaltijd waar dan gesproken werd over de wetten van Mozes en nog veel meer.

Ook mocht dan iedereen uit de stad komen luisteren. Ja, je kon tijdens die gastmaaltijden veel over God leren. Natuurlijk werd er de laatste tijd ook over Jezus van Nazareth gepraat. Die profeet die zulke machtige wonderen deed.

Maar wie was deze Jezus eigenlijk? Was hij meer dan een profeet? Daar waren de meningen nogal verdeeld over.

Ook deze Simon de Farizeeër wist niet precies wat hij van Jezus moest denken. Een goed man, zeiden veel mensen, want hij maakt zieken beter, werpt kwade geesten uit, laat blinden zien en laat verlamde mensen lopen. En van niemand wil hij loon ontvangen!

Ja, ja, dacht Simon, dat zal wel zo zijn. Maar de belangrijkste vraag is natuurlijk: 'Is deze man Jezus uit God?'

Niemand zegt daar iets over. Hij moet een geweldige spreker zijn. Urenlang hangen veel mensen aan zijn lippen om maar geen woord van hem te missen.

Maar is deze Jezus wel een profeet van God?

Dat kan eigenlijk niet want hij doet zulke onbegrijpelijke dingen: hij houdt de sabbat niet en er wordt zelfs gezegd, dat hij aan tafel gaat met tollenaars! Samen eten met grote zondaars doet een profeet niet!

Toen Jezus een keer in de stad was wist Simon de Farizeeër wat hem te doen stond. Hij ging naar Jezus toe en nodigde Jezus uit voor zijn gastmaaltijd van de komende avond. Een beetje tot Simon zijn eigen verbazing nam Jezus deze uitnodiging direct aan. Nu ja, het was natuurlijk ook een grote eer om door Simon de Farizeeër uitgenodigd te worden. Simon nodigde niet iedereen uit. Ja, Simon begon er hoe langer hoe meer zin in te krijgen om Jezus vanavond het vuur na aan de schenen te leggen. Wanneer hij en zijn vrienden het wat handig aan zouden leggen, dan kwamen ze wel te weten wie deze Jezus in werkelijkheid was.

Maar ook al was Simon dan blij dat Jezus bij hem op bezoek kwam, daarom hoefde hij dat nog niet zo te laten blijken. Het was nog maar de vraag of deze Jezus een profeet van God was. Waarom hem dan van te voren al hulde geven zoals een man van God toekwam? Het moest vanavond nog blijken of deze Jezus een vriend van Simon kon zijn, ja of nee!

Om deze reden brachten de slaven van Simon die avond Jezus bij binnenkomst geen water om zijn voeten te wassen, zoals ze dat bij de andere gasten wel deden. Voor Jezus was er geen bediende om zijn hoofd te zalven met olie, zoals bij de andere gasten wel het geval was. En toen Jezus de feestzaal binnenkwam gaf Simon hem geen welkomskus, zoals hij zijn andere gasten wel gaf. Nee, voor Jezus was een genadig knikje van Simon voldoende. Wel mocht Jezus naast Simon aanschuiven voor het lekkere eten en drinken.

De Here Jezus had wel gezien dat de andere gasten van Simon nogal op een andere manier ontvangen waren dan hijzelf. Maar hij zei er niets van. Rustig ging Jezus aan tafel. Liggend op een platte divan met zijn hand onder het hoofd en zijn voeten schuin naar achteren.

En zo lagen ook de andere gasten die Simon de Farizeeër uitgenodigd had aan de feestmaaltijd. Heel veel zin hadden ze in het lekkere eten en de goede wijn. Maar vooral waren ze blij om de eer dat zij door zo'n belangrijk man als Simon uitgenodigd waren. Straks hoorden ze wel wat die rabbi van Nazareth te zeggen zou hebben. En natuurlijk zouden ze het antwoord krijgen op de grote vraag: was deze man Jezus een profeet van God of niet?

En toen werd het plotseling doodstil in de feestzaal. Niemand zei meer een woord. Iedereen keek naar de ingang. Simon de Farizeeër ging zelfs verschrikt rechtop zitten. Zijn handen begonnen te trillen en zijn lippen bewogen in zijn donkere baard, zonder iets te zeggen.

In de deuropening stond een vrouw, hijgend en heel bleek, met een klein kruikje heel dure olie in de hand. Bang keek ze om zich heen. Maar toen ineens, heel bewust liep zij achter de tafel langs naar voren naar de plek waar Simon aan tafel lag.

Heel even dacht Simon bang dat deze zondige vrouw op hem afkwam. Maar gelukkig, ze liep hem voorbij. Naast hem ging deze vrouw op haar hurken zitten bij de voeten van Jezus terwijl ze erg overstuur heel luid begon te huilen. Iedereen in de feestzaal kon haar luide snikken horen terwijl haar tranen overvloedig op Jezus zijn voeten drupten.

En nog kon Simon geen woorden vinden voor dit schandalig toneel. Deze vrouw was een grote zondares! Een grote hoer. Iedereen in de stad wist dat deze vrouw met verkeerde mannen samenhokte. En zo'n vrouw kwam zomaar in zijn huis en lag daar overstuur te huilen aan de voeten van één van zijn gasten. En als hij Simon, het goed begreep dan wilde deze vrouw straks die rabbi Jezus zalven met bijzonder dure mirreolie. Wie wist hoe deze vrouw aan dit parfum gekomen was in die dure albasten kruik. En het ergste was: hij kon haar nu niet wegsturen waar al zijn gasten bij waren.

Simon keek naar Jezus. Zei die rabbi dan niets? Vond hij dan maar alles goed wat deze slechte vrouw deed? Of wist hij niet dat zij een groot zondares was? Maar als deze Jezus echt waar een profeet van God was, dan moest hij het weten! God wist het wel! En als deze Jezus echt uit God was, dan zou God hem wel geopenbaard hebben, wat voor een vrouw daar bij zijn voeten lag te huilen. Simon, hij zou nog even wachten op wat Jezus tegen deze vrouw zou zeggen. Maar als deze rabbi Jezus deze slechte, onreine vrouw niet zou straffen, dan wist hij genoeg. Dan had deze man uit Nazareth voor hem voorgoed afgedaan...

De Here Jezus wist natuurlijk wel wie deze vrouw was. Hij kende haar zelfs veel beter dan Simon en zijn geleerde vrienden haar kenden. Jezus wist dat deze vrouw een vreselijk leven had geleid, een leven vol met verkeerde dingen, vol met leugens en bedrog. Jezus wist dat deze vrouw hem op het marktplein in de stad had gehoord en dat ze na zijn boodschap over het komende Koninkrijk van God helemaal veranderd was. Dat ze erge spijt had van alle verkeerde dingen die ze had gedaan. Ze wilde een nieuw leven beginnen.

Jezus zag deze vrouw aan zijn voeten en liet haar geworden. Hij kende haar spijt. Nee, deze vrouw was geen zondares meer, maar één van zijn lieve kinderen.

En deze vrouw? Ze wilde Jezus over haar leven vertellen en hem bedanken. Ze wist dat ze nooit weer goed kon maken wat ze verkeerd had gedaan. Maar nu ze zo dichtbij Jezus was wist ze dat al haar kwade dingen vergeven waren. Van blijdschap hilde ze opnieuw, terwijl ze Jezus zijn stoffige voeten kuste. Nee, praten lukte niet. Steeds opnieuw rolden haar tranen op de voeten van Jezus. Ze schrok. Ze had geen handdoek bij zich om Jezus zijn natte voeten te drogen. Maar met één handbeweging maakte ze haar mooie lange donkere haren los en begon ze Jezus zijn voeten met haar haren te drogen. Hoe vaak in haar leven had ze haar haren losgemaakt voor vreemde mannen?

En nu deed ze het voor Jezus, de Heilige! En ze wist, dat het nu goed was. Deze vrouw, nu ze bij Jezus was, vergat ze alles om haar heen, al die mannen aan de

lange tafel, al die felle stekende ogen op haar gericht en het gemompel dat door de feestzaal ging.

Eerbiedig nam ze het albasten kruikje met de dure mirreolie. Ze brak de hals eraf en goot de dure olie over Jezus zijn voeten. De heerlijke geur dreef door de grote, hoge zaal. En terwijl het kruikje leegliep liep haar hart vol met een wonderbaarlijke blijdschap. Zij had haar offer gebracht en Jezus had het aangenomen. En nu zou Jezus haar helpen in de strijd tegen het kwade en ook om een nieuw leven te beginnen. Een leven waarin Jezus centraal zou staan.

Deze vrouw was geen zondares meer, maar één van Jezus' lieve kinderen.

Vlak naast haar, op het divanbed naast Jezus, hoorde ze gastheer Simon zeggen: 'Als deze rabbi Jezus een profeet van God is dan had hij moeten weten wat voor een vrouw dit is, die zijn voeten heeft gekust. Deze vrouw is een groot zondares!'

Het raakte haar niet en ze hilde niet meer.

Maar toen nam Jezus zelf het woord.

'Simon, ik heb je iets te zeggen. Ja, en ik heb ook een vraag aan jou.'

'Rabbi, zeg het maar,' zei Simon met ingehouden boosheid. 'Stel uw vraag.'

Hij had niet verwacht dat Jezus zich nu tot hem zou richten. Nee, volgens Simon had Jezus nu direct deze slechte vrouw moeten aanspreken en haar moeten bestraffen. Maar goed, Simon was toch ook wel benieuwd hoe deze rabbi dit gedrag van deze vrouw goed zou praten. Want dat zou hij zeker doen...

'Simon, ergens in de stad was een man die geld uitleende. Maar toen het tijd was om dat geld terug te betalen hadden twee mannen het geleende geld niet. De ene man had 500 zilveren munten geleend, de andere 50.'

Beide mannen dachten niet anders dan dat ze naar de gevangenis gestuurd zouden worden, net zo lang tot ze hun schuld afbetaald zouden hebben. Maar, deze man die hun geld geleend had was heel barmhartig en zei dat hij het geld niet terug hoefde. Simon, wat denk je? Wie van deze twee mannen is het meest dankbaar?’

Simon de Farizeeër vond dit maar een vreemde gelijkenis. Hij begreep niet welke kant Jezus met dit verhaal uit wilde. Hij had nog even gedacht dat Jezus met deze gelijkenis hem wilde vertellen, waarom hij deze zondige vrouw nog niet bestraft had. Hij, Simon had met zijn vrienden Jezus willen toetsen en ondervragen en nu leek het er wel op alsof het net andersom was en dat deze rabbi hem zou gaan veroordelen. Maar gelukkig, deze vraag van Jezus was gemakkelijk te beantwoorden en daarom zei hij: ‘Ik denk de man die het meeste geld geleend had.’

Jezus antwoordde: ‘Dat heb je goed gezien Simon.’

Daarop draaide Jezus zich om en wees naar de vrouw die nog steeds aan zijn voeten lag en hij zei tegen Simon: ‘Ja Simon, jouw antwoord was heel goed. Aan wie het meeste gegeven wordt, die heeft het meeste lief. En kijk nu eens naar deze vrouw. Simon, jij hebt me uitgenodigd in jouw huis, maar je hebt mij geen water gegeven om mijn voeten te wassen. Maar deze vrouw heeft mijn voeten gewassen met haar tranen en daarna met haar haren afgedroogd. Jij Simon, hebt mij niet begroet met een kus. Maar deze vrouw heeft sinds ik hier binnen ben steeds mijn voeten gekust. Simon, jij hebt geen olie over mijn hoofd gegoten, maar deze vrouw goot dure olie over mijn voeten. Hoe komt dit toch? Waarom heeft deze vrouw mij meer lief dan jij?’

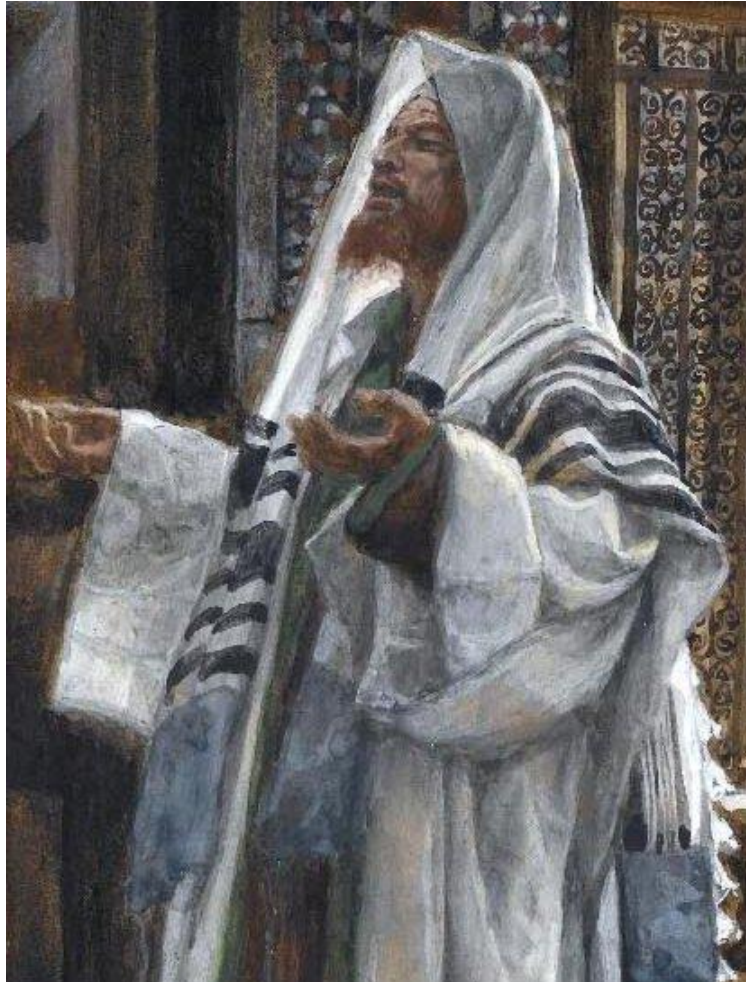
Simon, jij denkt dat jij weinig verkeerde dingen doet en dat je daarom ook maar heel weinig vergeving nodig hebt. Maar deze vrouw weet dat zij veel verkeerde dingen heeft gedaan en dat is haar allemaal vergeven. Zij heeft mij veel liefde laten zien. Terwijl mensen die weinig vergeven wordt, weinig liefde laten zien.’ Pas toen sprak Jezus de volgende woorden tegen de vrouw: *‘Alles wat je verkeerd hebt gedaan is je vergeven. Je geloof heeft je gered. Ga in vrede.’*

En weer liep deze vrouw door de feestzaal bij al die mannen langs. Maar nu blonken haar ogen. Iedereen kon zien hoe dankbaar en blij ze was om datgene wat Jezus tegen haar gezegd had. Ze had vergeving gekregen voor alle verkeerde dingen die ze in haar leven gedaan had. Het interesseerde haar niet, dat al die Farizeeërs haar kwaad aankeken en in zichzelf mompelden over die rabbi Jezus uit Nazareth, die dacht dat hij zonden kon vergeven. Maar zij had het Woord van Jezus en dat was haar genoeg.

En Simon de Farizeeër? In de bijbel staat verder niets over hem. Is hij bij zijn mening gebleven dat deze Jezus niet de Messias was, niet de Zoon van God die zonden mag en kan vergeven? We weten het niet. Heeft deze Simon zich zijn leven lang ver verheven gevoeld boven deze zondige vrouw?

In de bijbel staat trouwens niet dat hij met zijn vrienden mee mompelde dat Jezus geen zonden mocht vergeven. Helemaal onmogelijk is het dus niet dat ook deze Simon de Farizeeër op een gegeven moment naar Jezus is gegaan en Hem gevraagd heeft om ook zijn zonden te vergeven.

Als dat zo geweest is dan zal ook zijn liefde voor Jezus niet minder geweest zijn dan de liefde die deze zondige vrouw voor Jezus had.

Simon, de Farizeeër